

ARINCON

HAFIZA ÇİVİLERİ

DE
X

FATİH CEM GÜLBENT

DEX'TE YAYIMLANAN KİTAPLARI

Akıl Odaları

Arincon

Arincon 1 - Hafıza Çivileri

Arincon 2 - Zihin Aynası

Gecenin Gizemli Oyunu

Paradokya

Sırlar Geçidi

Düşler Ülkesi

ARINCON 1

Hafıza Çivileri

Yazan: Fatih Cem Gülbent (fatihcemgulbent.com)

Editör: Aslı Özge Önemli

Yayın hakları: © 2025 Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Ticaret A.Ş.

Bu eserin bütün hakları saklıdır. Yayınevinden yazılı izin alınmadan kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz, hiçbir şekilde kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

Dex'te 1. baskı / Mart 2025 / ISBN 978-625-5572-05-9

Sertifika no: 44919

Kapak tasarımı: Taylan Polat

Sayfa uygulama: Yeşim Ercan Aydın

Baskı: Yıkılmazlar Basın Yayın Prom. ve Kağıt San. Tic. Ltd. Şti.

15 Temmuz Mah. Gülbahar Cad. No: 62/B Güneşli - Bağcılar - İSTANBUL

Tel: (212) 515 49 47

Sertifika no: 45464

Doğan Yayınları Yayıncılık ve Yapımcılık Tic. A.Ş.

19 Mayıs Cad. Golden Plaza No. 3, Kat 10, 34360 Şişli - İSTANBUL

Tel. (212) 373 77 00 / Faks (212) 355 83 16

www.dogankitap.com.tr / editor@dogankitap.com.tr / satis@dogankitap.com.tr

ARINCON

HAFIZA ÇİVİLERİ

DEX KOPYA

FATİH CEM GÜLBENT

DE
X

Hayatımıza renk katan canım oğlum,
Sufi Deniz Gülbent'e...

DEX KOPYA

1

Genç kız bisiklet kaskının tokasını çenesinin altına tam oturacak şekilde ayarlarken önce bulutlu gökyüzüne, sonra da yan gözle kardeşine baktı.

“Korkuyor musun?”

“Biraz tedirginim. Başka zaman mı gitsek? Hem yağmur yağacak gibi.”

“Hadi ama İngo. Babamızı bulmamız için belki de son seçeneğimiz bu. Hem annemiz bisiklet sürmemize sadece bir saatliğine izin verdi. Bu süreyi seni ikna etmekle geçirmek istemiyorum.”

İngo ilerleyecekleri yola bakıp derin bir nefes aldı. Binalarla çevrilmiş, bir noktada ufukla birleşen yolun sonunu ve getireceklerini kestiremiyor, avuç içleri terliyordu. Ablasına doğru döndü.

“Gideceğimiz yeri bilmediğimi daha önce söylediğimi hatırlıyorum.”

“Hatırlamanı istediğim şey bu değil. Babamızın senin yanına geldiği son gece neler anlattığını hatırla. O öyle bizi terk edip gidecek biri değildi, kesinlikle arkasında bir mesaj veya ipucu bırakmış olmalı. Hafızanı zorlamak zorundasın İngo. Eğer babamızın başı dertteyse bizi bekliyor olabilir.”

İngo geçmişe daldı; babasının ne kadar neşeli olduğunu, hayata, ailesine ve bilimsel projelerine ne kadar bağlı bir insan olduğunu anımsadı. Aklı sürekli şifrelerle, bilmecelerle ve projelerle dolu olurdu. Sürekli olarak bunları ablasına ve ona sorar, onlarla bu şekilde beyin jimnastiği yaparak iletişim kurardı.

Birkaç gün önce ablasını bu ısrardan vazgeçirmişti fakat onun bugünkü kararlılığı karşısında fazla direnemeyeceğini biliyordu. Kardeş olmalarına karşın zıt karakterlere sahiplerdi. Arya dirayet-

li ve inatçıydı; İngo ise çekingen, kolay pes eden biriydi. Karakter zıtlıklarına karşın iyi anlaşılıyorlar, birbirlerini seviyorlardı... tabii son zamanlarda babaları üzerinden yaşadıkları tartışmalar hariç. Arya uzun zamandır babalarının kaybolduğunu ve yardıma ihtiyacı olabileceğini, onu bulmaları gerektiğini söylüyordu. Buna karşın, İngo her zamanki gibi durgun davranıyordu. Bu konuda bir fikir birliğine varamıyorlardı.

İngo babasıyla geçirdiği son geceyi hatırladı. O gün, gece yattıktan sonra babası yanına gelmiş ve hafızası için daha önce öğrettiği bir teknikle ilgili bir hikâye anlatmıştı. O gece bunun ne anlama geldiğini anlayamamıştı fakat babası ortadan kaybolduktan sonra aklına soru işaretleri takılmaya başlamıştı. Bu soru işaretlerini ablasıyla paylaşınca Arya'nın babalarının kayboluşu konusundaki fikirleri netleşmiş, onu da bu konuyu araştırmaları için ikna etmişti. Konunun bu noktaya geleceğini ve bisikletleriyle bir yolculuğa çıkacaklarını hesap etmemişti İngo. Ablasının sorusuyla yeniden toparlandı.

“Bizim belirlediğimiz şifreler gibi bir sır mı yoksa? Eğer anlatmak istediklerinin içerisinde böyle bir sır varsa korkma. Bunu senden istemeyeceğim. Ne sen bendeki şifreyi bileceksin ne de ben sendekini. Babamıza verdiğimiz sözü unutmadım. Ben sadece açıklayacakları üzerinden bir sonuca ulaşmaya çalışıyorum.”

İngo endişeli gözlerle yola baktı ve dalgın bir yüz ifadesiyle günlerdir dudaklarında esir tuttuğu iki kelimeyi özgürlüğüne kavuşturdu.

“Hafıza çivileri.”

“Hafıza çivileri mi?”

İngo ona bakıp başıyla onayladı ve babasıyla son gece konuşmaları her şeyi anlatmaya başladı.

“Son gecedен birkaç gün önce yine odama gelmişti. İçeri girdiğinde tavrında bir gariplik sezdim. Her zaman olduğu gibi neşeli görünmeye çalışıyordu ama sesinden ve davranışlarından endişeli, yorgun bir halde olduğu anlaşılıyordu. Bana rakamlarla hafızamı kuvvetlendirebileceğimden, bir şey ezberlemek istediğimde bu

rakamları kullanarak konuyu hafızama daha kolay işleyebileceğimden bahsetmişti. Daha sonra her bir rakamı neye benzettiğini açıkladı. Bunları *hafıza çivileri* olarak kabul edip unutmamam gerektiğini söyledi.”

“Şimdi daha da meraklandım. Rakamların neye benzediğini söyleyecek misin?”

“Evet ama bunu yolda yapmam lazım. Sana hem çivilerden bahsederim hem de bu çivilerle hafızama tutturduğum hikâyeden... Eğer bunlar bir işaretse, sen de bana ilerlememde yardımcı olursun.”

“O halde en ince ayrıntısına kadar duymak istiyorum İngo.”

Pedallara yüklenip bisikletin tekerleklerini döndürerek seleleri ne yerleştiler. İngo hafızasını zorlayıp hikâyeyi hatırladıktan sonra ablasına anlatmaya başladı.

“Teknik çok kolay. Babam 1 rakamını direğe, 2 rakamını ise kuğuya benzettiğini söyledi. Şimdi sana aklıma gelen ilk örneği anlatacağım. Diyelim ki annem seni markete gönderdi, bir kilo domates ve iki tane de ekmeğin istedi. Hemen hayalinde bir hikâyeye kurguluyorsun. Bir tane domatesi direğe fırlattığını hayal et. Etraf kıpkırmızı olmuş. Oradan geçenler bunu neden yaptığını sorgulayarak sana sertçe bakıyor. Daha sonra kuğuyu hayal et. Sırtına iki ekmeğin almış, gölün karşısına geçmeye çalışıyor. Ekmeğin satarak geçimini sağlayan bir kuğu! Komik değil mi? İşte bu şekilde, istediklerini rakamlarla ilişkilendirerek aklında tutabiliyorsun.”

Evin önünden başladıkları uzun yolda ilerleyip konuştukları sırada, İngo etrafına bakmayı da ihmal etmedi. Arya ise her geçen saniye daha da sabırsızlanıyordu.

“Babamın anlattığı eşleştirme ya da hikâyeye, adına her ne diyorsan... onlar neydi peki?”

“Birincisini anlatırken bir oktan bahsetti. Okun direğe hızla saplandığını hayal ettik. Fakat ok, aslında gösterdiği yönü değil de geldiği tarafı göstermek istiyormuş. Ucunu döndüremediği için çok sinir olmuş ve dumanlar çıkarmaya başlamış. Daha fazla da-

yanamayınca kuyruk kısmı alev almış. Yani 1 rakamı yanan oku temsil ediyor.”

O anda frene basıp duran Arya, erkek kardeşine parlayan gözlerle bakıp başını hafifçe kaldırdı ve İngo'nun da bakmasını istediği yere odaklandı.

“Bunun gibi bir ok mu?”

Karşılarında “Merkez Kütüphane” tabelası duruyordu. Direğin üst kısmına yerleştirilmiş, yön gösteren tabelanın kuyruk kısmı hafif yanmıştı. Arya gidonu yanık kısmın olduğu yöne doğru çevirdi. Şaşıran İngo'nun yanından geçerek ilerlemişti. İngo başka bir durum olsa böyle zamanlarda sessizliği tercih ederdi fakat bu konunun başrol oyuncusu kendisiydi. Sessiz kalmasına ablası izin vermezdi.

“Peki kuğu ya da kuğular? İkinci sırada ne var?”

İngo hafıza çivileri konusundan kopmuş da aklına başka bir merak takılmış gibi gözlerini kıstı ve ablasına yetişerek sordu.

“Bu yolun sonunda büyük bir çukur vardı. Duruyor mu?”

“Evet, yıllardır başlanamayan bir inşaat alanı. Orayı terk edilmiş olarak kabul etsek daha iyi olacak. Çukurun etrafı uzun bir süredir kapalı. Yoksa iki numarayla bir bağlantısı mı var?”

“Kuğuları büyük bir çukurun içinde hayal etmiştik. Çıkmaya çalışıyorlardı fakat başaramıyorlardı. Bu yola girince aklıma orası geldi.”

“İşte bu da bir işaret İngo. Hızlansak iyi olacak.”

Yolun sonundaki çukurun bulunduğu alanın yanında yavaşlayıp geriye bakınca kardeşinin yavaşladığını gören Arya, erkek kardeşine acele etmesini söyleyeceği sırada kopan gürültüyle istemsize sıçradı ve gökyüzüne baktı. O anda birkaç yağmur damlası yüzüne konuvermişti.

“Bu hızla gidersek eve geç kalacağız İngo. Tedirgin olduğunu anlıyorum ama babamız için bunu yapmalıyız. Yol ikiye ayrılıyor burada. Hangi yöne gideceğiz?”

İngo ablasının yanına gelip duraksadı. Çukurun bulunduğu

alana baktığında yağmur tanelerinin düşüşünü daha net görmüştü. Çakan şimşek içini ürpertiyordu ancak bir de ablasının şimşeklerini üzerine çekmek istemiyordu.

“Hikâyede başka bir olay yok. Sadece kuğular çukurun içindeydi.”

“O halde çukurun bulunduğu köşeden döneceğiz. Aksi olsa bunu belirten bir işaret olurdu.”

“Bunların bir yolu tarif ettiğinden çok eminmiş gibi konuşuyorsun.”

“Aklıma başka bir seçenek gelmiyor İngo. Evde durup babamızı mı bekleyelim yani? Daha güzel bir fikrin var mı? Hadi, üçüncü rakamı ve birleştirdiğin olayı söyle.”

DEX KOPYA

Bilimin gölgesinde kalan sırlar, hatıraların içine gizlenen mesajlar ve bilmecelerle dolu yepyeni bir dünya Arincon serisiyle karşınızda!

Arya ve İngo bir sabah uyandıklarında hayatlarının asla eskisi gibi olmayacağını görmüşlerdir. Babaları esrarengiz bir şekilde ortadan kaybolmuş; arkasında sadece çözülmeyi bekleyen şifreler, akıl oyunları ve gizemlerle dolu bir dizi ipucu bırakmıştır.

Altmış dört profesörün, insanların bilinçaltılarını birbirine bağladıkları sistemi aktif hale getirmeden önce ortadan kaybolmaları; iki kardeşin gizem dolu bir yolculuğa çıkmasını sağlar.

Arya, kararlı ve mükemmeliyetçi yapısıyla olayları kontrol altında tutmaya çalışırken, İngo'nun hayal gücü ve sorgulayıcı zihni bambaşka kapılar açar. İpuçlarını takip ederek ulaştıkları gizemli ormanda, eski bir kulübe onları daha önce hiç karşılaşmadıkları bir anahtarla buluşturmak için bekliyordur.

Paradokya - Gecenin Gizemli Oyunu serisi ile yüz binlerce okurun kalbine taht kuran Fatih Cem Gülbent'in kaleminden macera ve aksiyon dolu bir eser sizleri bekliyor!

